

By służyły sprawie pokoju

Zapłonął olimpijski znicz Młodzież z pięciu kontynentów walczy w Sarajewie o medale

Wczoraj w Sarajewie zapłonął znicz XIV Zimowych Igrzysk Olimpijskich — symbol pokoju, przyjaźni i braterstwa między narodami. Przez najbliższe dni miliony ludzi w najdalszych zakątkach świata śledzić będą z uwagą rywalizację sportową reprezentantów 49 krajów. Przewodniczącym ogłoszony został apel merów miasta Sarajewa i Los Angeles, by zgodnie z antyczną tradycją — służyły one sprawie pokoju. O roli i znaczeniu olimpiad w naszych czasach mówili również w swym inauguracyjnym wystąpieniu przewodniczący MKOI, Juan Antonio Samaranch.

Konferencja rozbrojeniowa w Genewie

Dziś bardziej potrzebna niż kiedykolwiek

GENEWA (PAP) — Korespondent PAP Edward Dylakowski pisze: 7 bm. w genewskim Pałacu Narodów rozpoczęła obrady tegoroczna sesja konferencji rozbrojeniowej 40 państw (dawny komitet rozbrojeniowy) jednego w świecie forum wielostronnych i globalnych negocjacji rozbrojeniowych, w którym uczestniczy pięć mocarstw nuklearnych — ZSRR, USA, Wielka Brytania, Francja i Chiny. Otwarcia sesji dokonał przewodniczący delegacji polskiej na konferencji rozbrojeniowej, stały przedstawiciel PRL przy Biurze ONZ w Genewie, amb. Stanisław Turbański. W lutym Polska przewodniczyła obradom konferencji rozbrojeniowej.

Otwierając obrady amb. Stanisław Turbański stwierdził, że konferencja rozbrojeniowa rozpoczyna nową sesję w czasie, kiedy potrzeba i znaczenie takiej konferencji są wyraźniejsze niż kiedykolwiek. W ostatnich latach miśnięcych nastąpiła intensyfikacja wysiłku zbrojeni w

Dziś w godz. 6.30—8 dzwoni na numer 230-80

Możliwość zarobku dla emerytów i rencistów

Stworzone niedawno możliwości dodatkowego zarobku dla rencistów i emerytów żywo interesują samych przedsiębiorców, jak też i przedsiębiorstwa i instytucje, cierpiące na brak rąk do pracy, a szczególnie fachowców.

Dziś, 9 lutego w godz. 6.30—8 w „Białostockim Radiu” dyskutować będą specjaliści udzielając wszelkich dodatkowych informacji i wyjaśnień. Przyjmowane będą też oferty i propozycje zakładów pracy a także zgłoszenia rencistów i emerytów pragnących dodatkowo „dorobić” do swego renty lub emerytury.

DZIURNY TELEFON RADIO. WY: 230-80. (h)

pogoda

PROGNOZY DLA WOJEWÓDZTWA: białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego

DZIŚ — zachmurzenie przebiegające, w nocy opady śniegu. Temp. maks. od 0 do +2, min. od -1 do -3 stop. C. Wiatr słaby i umiarkowany, dekantujący na wschodzie.

JUTRO — opady śniegu, chłodniej. Wiatr silny.

IMIEJNY: Apolonia i Cytyla. (b)

wiadomości dnia

Zakończenie wizyty Mitterranda w Holandii

● HAGA — Prezydent Francji, François Mitterrand, zakończył swoją wizytę w Holandii. Przed odjazdem do Paryża, odwiedził on na lotnisku w Amsterdamzie, że natychmiast po powrocie do kraju podjęte zostaną konsultacje w sprawie dalszego losu kontyngentu wojsk francuskich, wchodzących w skład międzynarodowych sił rozbrojeniowych w Belgii.

Obrady ministrów rolnictwa EWG

● BRUKSELA — Pod przewodnictwem francuskiego ministra rolnictwa, Michela Rocarda, w Brukseli rozpoczęły się w poniedziałek i wtorek obrady ministrów rolnictwa Wspólnego Rynku. Z wypowiedzi Rocarda po zakończeniu rozmów wynika, że nie osiągnięto porozumienia. Ministrów mieli za zadanie uzgodnić zasady określania cen głównych produktów rolnych na lata 1984—85.

Ćwiczenia wojsk sojuszników w CSRS

● PRAGA — Jak poinformowała agencja CTK, 7 bm. rozpoczęły się w rejonie Poddubrad-Liberec-Karlovy Vary-Pilno ćwiczenia ćwiczenia jednostek Czechosłowackiej Armii Ludowej, Armii Radzieckiej i Węgierskiej Armii Ludowej. Ćwiczenia trwać będą do 11 bm.

Shultz na Grenadzie

● WASHINGTON — Amerykański sekretarz Stanu, George Shultz przybył we wtorek z krótką wizytą na Grenadzie. Shultz był jednym z koordynatorów akcji opanowania Grenady przez wojska amerykańskie. Można powiedzieć, że obecnie przybył, aby nawiązać do zobowiązań, „dziś”.

Formalnym pretekstem do podróży na Grenadę była 10 rocznica uzyskania przez wyspę niepodległości.

Zmarł postrzelony ambasador

● PARYŻ — W środę w godzinach porannych nieidentyfikowany sprawca postrzelił ambasadora Zjednoczonych Emiratów Arabskich, 36-letniego Chafika Achmeda Abdel Aziza al Mubarakę.

Ranny w głowę dyplomata został przewieziony do paryskiego szpitala St. Annę, gdzie — mimo wysiłków lekarzy — zmarł o kilka godzin później.

Polscy przyjeźdźcy nie udało się zatrzymać zabójcy, który zbiegł z miejsca zamachu.

Sojuz T-10 na orbicie

● MOSKWA — W środę W Związku Radzieckim wprowadzono na orbitę statek kosmiczny „Sojuz T-10”. Na jego pokładzie znajduje się trzypokładowa załoga — dowódcą pułkownik Leonid Klim, inżynier pokładowy Władimir Sobolew i kosmonauta badacz, Oleg Alkova.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

Gazeta Współczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 34 (10 114) Białystok — Łomża — Suwałki, 9.II.1984 r. A Cena 5 zł

Przed wizytą sekretarza ONZ

NOWY JORK (PAP) — Korespondent PAP, Ludwik Arendt pisze: W siedzibie stałego przedstawicielstwa PRL przy ONZ odbyło się we wtorek spotkanie z sekretarzem generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych, Javierem Peresem de Cuellarą oraz z wyższymi urzędnikami ONZ, towarzyszącymi mu w podróży do Polski. Przybyli również kierownicy misji Bułgarii, Czechosłowacji i Węgier — państw, do których udaje się sekretarz generalny w wizycie w naszym kraju.

Amb. Włodzimierz Natoli powiedział m.in., iż wizyta sekretarza generalnego ONZ w Polsce będzie wkładem w budowę stosunków współpracy, umacniania pokoju i poprawy atmosfery międzynarodowej. Jest ona odzwierciedleniem, które przywiązuje nasz kraj do współpracy międzynarodowej.

Przed sejmową debatą o polityce zagranicznej

Żyć bezpiecznie — w domu i świecie

Porządek dzienny najbliższego posiedzenia Sejmu przewiduje m.in. debatę na temat polityki zagranicznej. O bieżący stan kontaktów międzynarodowych Sejmu i prace Komisji Spraw Zagranicznych — jej przewodniczącego pos. RYSZARDA WOJNĘ zapytał sprawozdawca parlamentarny PAP:

— Czasy, w których polityka zagraniczna była wyłączną domeną wyspecjalizowanych grup dyplomatycznych, należą do przeszłości — powiedział poseł. — Rosnący stale stopień współzależności między państwami i społeczeństwami rozszerzył w ogromnym stopniu zarówno zakres problematyki międzynarodowej, jak i szeregi polityków, działaczy, urzędników, którzy z tą pro-

blematyką są w stałym styku, którzy się nią na bieżąco zajmują. Dlatego też Komisja Spraw Zagranicznych nie ogranicza się tylko do śledzenia rozrywek dyplomatycznych na arenie międzynarodowej.

Polityka zagraniczna zresztą nigdy nie była celem samym w sobie. Realizuje ona funkcje, jakie jej wyznaczają potrzeby bezpieczeństwa kraju oraz jego interesy polityczne, gospodarcze, naukowe, kulturalne i inne. Tym się kierując, bierzemy na „warsztat” prac naszej komisji z reguły problemy szersze.

Pierwszeństwo w minionym roku miała analiza trendów w sytuacji międzynarodowej. Zdaliśmy sobie sprawę z jej szybkiego pogarszania się, głównie w wyniku ilościowego i jakościowego nakręcania wysiłku zbrojeni przez rząd USA. W tym kontekście analizowaliśmy kilkakrotnie skutki, jakie przyniesie dla Polski dylokacja nowych amerykańskich broni rakietowych na terytorium niektórych państw NATO.

Obok tego zapoznawaliśmy się z problemami, jakie narastały w różnych fazach konferencji madryckiej, udzielając naszym przedstawicielom na niej bezpośredniego wsparcia, a niekiedy i argumentów.

Osobną grupę tematów, którym zajmowała się komisja, stanowiły te, które wiązały się z działaniami zmierzającymi do szybkiego przewyższenia kryzysu gospodarczego. Rozpatrywaliśmy więc nasze stosunki polityczne i gospodarcze

Na mapie związkowej Białostocki jest w tym czasie 40,8 proc. ogółu pracowników. Co czwarty wśród związkowców jest zarazem członkiem PZPR.

Przynależność partyjna nie jest przeszkodą, lecz raczej przesłanką do zdobywania użycia społecznego wśród związkowców. W gronie 2271 członków zarządów związkowych w woj. białostockim blisko połowa posiada legitymacje PZPR (1319), ZSL (140) i SD (27). W tajnych wyborach do władz związkowych wygrywały przede wszystkim robotnicy bezpośredniego produkcji. Również kobiety posiadają dość znaczny udział, na przykład w składzie zarządów stanowią one 39 proc.

Na mapie związkowej Białostocki jest w tym czasie 40,8 proc. ogółu pracowników. Co czwarty wśród związkowców jest zarazem członkiem PZPR.

Przynależność partyjna nie jest przeszkodą, lecz raczej przesłanką do zdobywania użycia społecznego wśród związkowców. W gronie 2271 członków zarządów związkowych w woj. białostockim blisko połowa posiada legitymacje PZPR (1319), ZSL (140) i SD (27). W tajnych wyborach do władz związkowych wygrywały przede wszystkim robotnicy bezpośredniego produkcji. Również kobiety posiadają dość znaczny udział, na przykład w składzie zarządów stanowią one 39 proc.

Na mapie związkowej Białostocki jest w tym czasie 40,8 proc. ogółu pracowników. Co czwarty wśród związkowców jest zarazem członkiem PZPR.

Przynależność partyjna nie jest przeszkodą, lecz raczej przesłanką do zdobywania użycia społecznego wśród związkowców. W gronie 2271 członków zarządów związkowych w woj. białostockim blisko połowa posiada legitymacje PZPR (1319), ZSL (140) i SD (27). W tajnych wyborach do władz związkowych wygrywały przede wszystkim robotnicy bezpośredniego produkcji. Również kobiety posiadają dość znaczny udział, na przykład w składzie zarządów stanowią one 39 proc.

Na mapie związkowej Białostocki jest w tym czasie 40,8 proc. ogółu pracowników. Co czwarty wśród związkowców jest zarazem członkiem PZPR.

Przynależność partyjna nie jest przeszkodą, lecz raczej przesłanką do zdobywania użycia społecznego wśród związkowców. W gronie 2271 członków zarządów związkowych w woj. białostockim blisko połowa posiada legitymacje PZPR (1319), ZSL (140) i SD (27). W tajnych wyborach do władz związkowych wygrywały przede wszystkim robotnicy bezpośredniego produkcji. Również kobiety posiadają dość znaczny udział, na przykład w składzie zarządów stanowią one 39 proc.

Na mapie związkowej Białostocki jest w tym czasie 40,8 proc. ogółu pracowników. Co czwarty wśród związkowców jest zarazem członkiem PZPR.

Przynależność partyjna nie jest przeszkodą, lecz raczej przesłanką do zdobywania użycia społecznego wśród związkowców. W gronie 2271 członków zarządów związkowych w woj. białostockim blisko połowa posiada legitymacje PZPR (1319), ZSL (140) i SD (27). W tajnych wyborach do władz związkowych wygrywały przede wszystkim robotnicy bezpośredniego produkcji. Również kobiety posiadają dość znaczny udział, na przykład w składzie zarządów stanowią one 39 proc.

Na mapie związkowej Białostocki jest w tym czasie 40,8 proc. ogółu pracowników. Co czwarty wśród związkowców jest zarazem członkiem PZPR.

Przynależność partyjna nie jest przeszkodą, lecz raczej przesłanką do zdobywania użycia społecznego wśród związkowców. W gronie 2271 członków zarządów związkowych w woj. białostockim blisko połowa posiada legitymacje PZPR (1319), ZSL (140) i SD (27). W tajnych wyborach do władz związkowych wygrywały przede wszystkim robotnicy bezpośredniego produkcji. Również kobiety posiadają dość znaczny udział, na przykład w składzie zarządów stanowią one 39 proc.

Po wizycie delegacji CK SD w Pradze

PRAGA (PAP) — Zakończyła się wizyta w Czechosłowacji delegacji Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego z przewodniczącym CK, wicepremierem prof. Edwardem Kowalczykiem. Delegacja przebywała w Pradze na zaproszenie przewodniczącego Czechosłowackiej Partii Socjalistycznej, wiceprzewodniczącego Zgromadzenia Federalnego CSRS — dr Bohuslava Kucery.

Podsumowaniem trzydniowych rozmów z przedstawicielami kierownictwa CZPS i czeskosłowackich władz państwowych jest wspólny komunikat, w którym pozytywnie oceniono dotychczasowy przebieg współpracy SD i CZPS oraz nakreślono kierunki tej współpracy w br.

Liban

Przegrupowanie kontyngentu amerykańskiego

BEJRUT (PAP) — Pogarszająca się sytuacja w Bejrucie, którego zachodnia część przeszła całkowicie pod kontrolę sił antyrządowych, spowodowała natychmiastową reakcję Biłego Domu. Licząc się z narastającą opozycją w kraju przeciwko dalszej obecności amerykańskiego korpusu ekspedycyjnego w Libanie, prezydent Reagan nakazał przemieszczenie kontyngentu USA, stacjonującego w rejonie międzynarodowego lotniska pod Bejrutem, na okręty VI Floty USA, znajdujące się w wybrzeżu Libańskim.

Decyzja ta została podjęta w związku z bezpośrednim zagrożeniem jednostek ame-

ciąg dalszy na str. 2

Po III Krajowej Naradzie Aktywu Robotniczego ZSMP

Chcemy pójść za ciosem

Eugeniusz Siemieniuk — tokarz z wydziału remontowego Fabryki Przemysławów i Uchwytów w Białymstoku:

— Efekty narady, będzie można ocenić dopiero po pewnym czasie. Sama fakt uczestnictwa w niej całego kierownictwa partii i rządu świadczy o jej randze. Tego typu forum umożliwiła bezpośredni dialog między rządem i młodymi. Narada wykazała, że ZSMP okrzepi i widzi już, powolny, ale dostrzegamy wzrost zaangażowania członków naszej organizacji. W trakcie kampanii sprawozdawczo-wyborczej do partii prawie wszystkie organizacje party-

ne wpisały w swój program działania mające na celu poprawę sytuacji młodego pokolenia. Wiele młodych ludzi zostało wybranych na sekretarzy podstawowych ogniw PZPR. Należy to wykorzystać. Od nas zależy, czy szanse wynikające z nowego programu partii nie zostaną zaprzepaszczone. ZSMP w zakładach powinien stać się autentycznym gospodarzem. W dalszym ciągu decyzje IX Plenum za-

ciąg dalszy na str. 2

Jutro w „Magazynie”

Tylko obopólnie tolerancyjna postawa może gwarantować, iż stosunki międzyludzkie charakteryzować będzie w z a j e m n a z y c z l i w o ś ć, a nie wrogość — oto główne przesłanie artykułu pt. „TOLERANCJA” pióra Jana Dębowskiego.

„NIE NOSIŁEM SIĘ ZA WYSOKO” — mówi Kazimierz Kallnowski główny bohater reportażu pod powyższym tytułem. W cyklu: „Spotkania po latach” Marian Wiśniewski odwiedził tym razem piskie „Skiełki”.

Dlaczego do tej pory nie ukazała się książka E. Hemingway'a „NIEBEZPIECZNE LATO”, mimo iż jej autor uważał ją za gotową do druku — spór na ten temat stara się rozwikłać Marek Rayski.

Ciocia udzieliła Bożence licznych zbawiennych rad w rodzaju: nie urządzaj tu tych waszych prywatek... O tym, co było dalej, pisze Karol Stanisław w reportażu „MISTER”.

„NOWA GMINA, STARE PROBLEMY” — to reportaż Jerzego Marksa z miejscowości Rutka Tartak, która po niespełna ośmiu latach znów posiada status gminy.

PONADTO:

- strona poświęcona kulturze
- magazyn pełen ciekawostek
- oraz — jak zawsze — tygodniowy program telewizyjny i krzyżówka.

■ Program prac rządu ■ Cel wizyty
sekretarza generalnego ONZ ■ Sprawy
związków zawodowych

Konferencja prasowa J. Urbana

Je się województwo łomżyńskie — sądząca mają prowadzić prelegenci Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa. Podobne inicjatywy występują także w woj. suwalskim. W Białostockim szkoleniem związkowców zainteresowali się także działacze partyjni. Z inicjatywy Rejonowego Ośrodka Propagandy Partynel w Hajnowce odbędzie się także szkolenie 27 lutego br., a następnie spotkanie przygotowujące ROPP w Siemiatyczach. (pl)

Wielu członków naszej organizacji spodziewało się konkretnych odpowiedzi na nurtujące problemy. Masę takich spraw zostało wyjaśnionych w trakcie bezpośrednich rozmów i kontaktów z przedstawicielami władzy. Nie zawsze były one budujące.

Przed III Nadarą w Białostockiej Fabryce Mebli powstała inicjatywa pracy w dwie wolne soboty w bieżącym półroczu. Dyrekcja zabezpieczyła materiały i surowce, z których można by wyprodukować

madzie aż 74 proc. widzów. Tak więc było trochę przesady w denuncjacjach prasowych o kompletnie pustych ławach w czasie wyświetlania filmu. Blisko 40 proc. widzów oświadczyło, że film wywa-

Ponadto rzecznika pytano o niektóre zagadnienia, związane ze stosunkami Państwo — Kościół, bieżącymi zdarzeniami z zakresu stosunków międzynarodowych i in.

kami socjalizmu. **JERZY JARKOWSKI**

dały, że na wody libańskie zostały skierowane ze Stam-

ich kontyngentów siłami pokojowymi ONZ, bądź równo-

materialy i surowce, z których można by wyprodukować

sensowności naszych działań
(r)

stepującym w grupie „A” n
strzostw świata. Dla naszych b

II losowanie:
4 - 7 - 14 - 16 - 17

Zywność może być wleceł

W sklepach wciąż spotykamy czerstwy, źle wypieczony chleb, nieświeże masło, czy skwaśniałe mleko. Odzywają się oburzone głosy konsumentów — krytyka skupia się głównie na panach z załady. A przecież, jeśli porównać manowarstwo surowca rolnego spożywcze do pływającej góry lodowej, oko klienta dostrzeże zaledwie jej wierzchołek; najbardziej oczywiste dowody niegospodarności pozostają w przetwórstwie. Kontrole przeprowadzone przez biłostocki Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Handlowej wykazały, że najwięcej zastrzeżeń budzi

MLEKO I JEGO PRZETWORY

W mleczarniach w Mońkach, Białymstoku, Grajewie, Zambrowie i Wysokim Mazowieckiem oraz w trzech placówkach handlu detalicznego w woj. biłostockim w IV kwartale ub.r. objęto badaniem 126 wyróbów gotowych, z czego czwarta część nie nadawała się do obrotu handlowego. Wartość zmarnowanych produktów wyniosła 1,4 mln zł.

Podczas inspekcji w Grajewie stwierdzono m.in.: sprzedaż wyróbów bez atestów zakładowego laboratorium kontroli jakości. W magazynie przechowywano produkty przeterminowane. Co czwarta próbka miała parametry niezgodne z normami.

Zambrowska mleczarnia „przebiła” stawkę: na 11 próbek, siedem wykazało odchylenia od obowiązujących standardów. Podczas poprzedniej inspekcji w styczniu ub.r. w zakładzie zakwestionowano także połowę badanych artykułów. Najczęściej wykrywane niewłaściwe cechy organoleptyczne: nadmiar wody, niedostatek tłuszczu, podwyższona kwasowość.

Szczegółowe ekspertyzy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w woj. biłostockim

można skwitować krótko: piąta część całej produkcji mleczarskiej szkodzi zdrowiu człowieka. Chodzi tu głównie o zawartość bakterii. Winę za to ponoszą niechluj-

bułkach, niezgodnie z normą dawano tłuszcz i inne składniki. Ogółem zdyskwalifikowano i nie dopuszczono do obrotu ok. trzech procent pieczywa, głównie z za-

kazalo, że ok. 70 proc. badanych towarów charakteryzuje się dobrą i bardzo dobrą jakością; natomiast szósta część produkcji zaledwie spełnia minimalne wymagania.

Chociaż na łamy prasy co jakiś czas trafiają także alarmujące wieści np. o masowych zatruciach włośniem, jednak jakościowo

MIĘSO I JEGO PRZETWORY

oceniane są względnie dobrze. Dość pozytywna cenzurka bynajmniej nie rozgrzesza przemysłu mięsnego.

nienie mięsa, nieświeży smak i zapach, słabe wyczuwanie przypraw i ogólnie niezadowalające cechy organoleptyczne.

Podczas kontroli masarni Gminnej Spółdzielni w Suchowoli okazało się, że do wytwarzania kiełbas toruńskiej używano jelił wołowych, produktów zaś nie odparzano. Oszczędzano również na dodatkach.

W zakładzie PSS „Społem” w Łapach inspektorzy stwierdzili stosowanie ostrej zalewy do peklowania, przez co wyroby zyskiwały odstręcający posmak.

W społemowskiej masarni w Hajnówce katalog uchybień zawierał m.in. niehygieniczne warunki produkcji, stosowanie zjeżdżającego tłuszczu oraz osłonek poliamidowych nie nadających się do wyróbów wędzonych.

Wiadomo, że począwszy od punktów skupu, poprzez firmy produkujące żywność, na handlu hurtowym i detalicznym kończąc, każdy wyrób winien być poddany kompleksowej ocenie pod względem przydatności do spożycia. Właśnie to jest głównym zadaniem zakładowych kontrolerów jakości. Jednak regularne i wyrównane badania Państwowej Inspekcji Sanitarnej, PIH oraz innych wyspecjalizowanych instytucji wskazują, że komórki odbioru jakościowego w znacznej liczbie przedsiębiorstw pozostają swoja działalność w myśl zasady...

Wyniki zeszłorocznych kontroli PIH, przeprowadzonych w trzynastu masarniach oraz ośmiu sklepach w województwie biłostockim i łomżyńskim, opinię tę w pełni potwierdzają. Zakwestionowano piątą część badanych towarów, a najczęściej przyczyną tego była obecność ściegów i twardych chrząstek w wędlinach, niewłaściwe rozdrob-

ciąg dalszy na str. 4

Dalej i drożej

Oszczędne gospodarowanie taborem samochodowym, przy stałym akcentowaniu potrzeby oszczędzania paliw polega — w moim przekonaniu — na utrzymaniu samochodów w stałej sprawności technicznej i poruszaniu się trasami możliwie najkrótszymi.

To przekonanie — jak wynika z informacji otrzymanych z PKS — jest z gruntu błędne. Na czym polega pomyłka? Dotyczyła samochodów PKS w całym kraju, a zatem i biłostockich, jeżdżących po kraju — oczywiście wożących towary — rozliczając się z odległości na podstawie wykazu opracowanego przed laty przez Byłe Zjednoczenie Państwowej Komunikacji Samochodowej. Było to opracowanie całkiem dobre, ale... wymagające nowego, oszczędnego spojrzenia.

W wyniku żmudnej pracy zespołu ludzi powstał nowy dokument stanowiący załącznik do Zarządzenia Ministra Komunikacji z 16 października 1981 roku. Jego oficjalna nazwa brzmi: „Wykaz odległości samochodowego transportu towarowego”. Takie wykazy otrzymują na początku roku poszczególne dyrekcje PKS w całym Polsce.

Czytanie tego wykazu to — zapewniłam — nasionująca lektura. Można na jej podstawie wysnuwać wiele wniosków, ale jeden jest szczególnie ważny: dale od powiedz na pytanie: jak też do kraju nie oszczędzając paliwa. Przykład? Proszę bardzo, nieraz w brzośnie trasa Białystok — Gdynia liczy sobie (według starego wykazu) 406 km, trasa obowiązuje, a wynikająca z nowego opracowania — 460 km. Licząc kilometr tam i z powrotem wychodzi, że jest ich o 108 więcej. Białystok — Jarosław 425 km — w jed-

na stronę, a według obowiązującego wykazu ma ich być 491, czyli o 66 km więcej. Wzrost w jedną stronę! Łącznie dale to niepotrzebnie przebyta trasa o długości 132 km. Jeszcze jeden przykład: Białystok — Krosno to trasa o długości 506 km. Nowy wykaz przykazuje jazdę drogą, której długość wynosi 580 km. Różnicę możemy policzyć sami...

Konfrontując tenże wykaz z samochodową mapą Polski nasuwa się spostrzeżenie, że opracowujący go ludzie siedli przy rzecznej mapie i wódz obaluchem ustalili nowy przebieg tras, czyli jedno tożsame nieporozumienie. A może... o to właśnie chodziło. Przecież — można tak rozumieć — kierowcy to nie idioci i tak pojadą krótszymi, lepszymi i sprawdzonymi drogami.

Z tego wynika, że będą mieli oszczędności paliwa — to pewne — a rodzima firma będzie ich rozliczać według nowego wykazu. Innymi słowy — straci na pewno nie

będzie. Przedsiębiorstwo będzie płaciło kierowcom premie za zaoszczędzone paliwo. Wszyscy będą zadowoleni. Czy aby na pewno? Bo chciałbym znać odpowiedź na pytanie: z czyjej kieszeni pójda pieniądze na premie? Kto zarobi na „zaoszczędzonym” paliwie?

Podobnych pytań można by stawiać wiele, jedno wszakże jest pewne, że jeśli wykaz ten będzie obowiązował w całym Polsce, to będzie za przemieszczaniem wieloletnich starań o racjonalizację przewozów towarowych. Dale się do rak kierowcom dokumenty doskonale porwalają im na lewé kursy bez żadnej — w kilometrach — straty ale za to — dużym zyskiem. Na jednym, niezbyt długim kursie kierowca zyskuje kilkadziesiąt kilometrów i wcale nie martwi się, że przedsiębiorstwo obciąży go notą, za przejechanie dłuższej, nie uzasadnionej potrzebami tras. Jest jeszcze jeden element wynikający pośrednio z nowego wykazu. Jest nim dłuższy czas pracy kierowców wynikający z długości tras.

Przedsiębiorstwa płacić będą za kilka elementów składowych wynikających z nowego wykazu odległości transportu towarowego, chociaż — i to jest najważniejsze — wcale nie zwiększy się, nawet o jedną tonę, wielkość przewożonych ładunków.

W biłostockim II Oddziale PKS wykazy tego nie wprowadzają, podobnie zresztą jak w całym przedsiębiorstwie, ale z kraju nabywają informacje o stosowaniu tego „udokonałego” opracowania drogowego. Fakt, że w Białymstoku nie ma na zastosowania — na razie — niczego nie przesadza.

(jag)

P.S. Pierwsze informacje na temat wykazu odległości dla transportu samochodowego otrzymaliśmy od biłostockich kierowców. Jest to obław na oceniających — zdroworozsądkowe myślenie ma przewagę!

Listy do redakcji

Ciernista droga

Trwają jeszcze ferie, ale to nie przeszkadza, aby zająć się doziemnymi dziećmi do szkoły. W naszej wsi, Kurowszczyzna, jest to problem, który spędza sen z powiek wielu rodzicom. Kiedyś przed reorganizacją oświaty w wsi mieliśmy u siebie czteroklasówkę, teraz nawet przedszkolaki musiałby chodzić do Sokółki oddalonej o 5 km, gdyby nie rozwiązanie sprawy we własnym zakresie. W tej chwili dzieci dojeżdżają do szkoły przez RSP w Kurowszczyźnie, za co rodzice muszą płacić ok. 600 zł miesięcznie od osoby.

Przy jednym dziecku nie jest to jeszcze zbyt wielkie obciążenie domowego budżetu, ale w rodzinie wielodzietnej, to już pieniąż. Jako radny MGRN w Sokółce już kilkakrotnie zwracałem się w tej sprawie do naczelnika i za każdym razem otrzymywałem taką samą odpowiedź: Wydział Oświaty UMIG nie może zapewnić dowozu naszych dzieci, ponieważ nasza wieś leży 4,5 km od szkoły, a ustawowo odległość powinna wynosić 5 km. Wszystkie rozbija się o te nieszczerne 500 metrów. Choć z drugiej strony te 500 metrów też można zakwestionować, bo zależy z jakiego punktu odległość się mierzyło odległość. Z końca wsi będzie grubo ponad 6 km.

Drugi argument naczelnika to ten, że nasza RSP wykonuje te usługi bardzo tanio. O tym to ja w m. (jestem społecznym prezesem zarządu spółdzielni), lecz jak długo mogą przekonywać pozostałych członków zarządu, by skalkulować ten dowóz pomimo własnych kosztów?

Inna sprawa, którą chciałem przy okazji poruszyć, to brak oświetlenia ulicznego w naszej wsi. Dla mnie, a także dla sołtyś i tutejszej POP jest to temat „złoty” nie do ugrzytania. Odpowiedzi z UMIG wciąż takie same: „Oszczędzamy!”. Zgodziłem się. Tylko niechże oszczędność dotyczy inżynierów, a nie jednej wsi.

Liście na interwencję redakcji „GW” zarzucau w jednej, jak i w drugiej sprawie. (sf)

TAFUSZ CH.

KUROWSZCZYŻNA (nazwisko znane redakcji)

Portrety na otoczkach

Pracownik Moskiewskiego Instytutu Hydrofizycznego Akademii Nauk Ukrainy SRR — Jurij Gross wykonał dwadzieścia oryginalnych rysunków portretów ludzi z różnych dziedzin życia. W charakterze „płomna” wykorzystali morską kamienie — otoczkę. Artysta maluje obrazy nie tylko na kamieniu, ale i na drewnie, szkłem, metalu. Jego stworzył także galerię portretów ludzi związanych z Sewastopolem.

(BK-A.P.N.)

Z zagranicy

Spotkania z NRD

Pańskie oko...

Korespondencja własna „GW”

Przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Feldsee niestety zachorował i nie będzie mógł nas przyjąć. Wita nas — w jego zastępstwie — i sekretarz Komitetu Zakładowego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności w towarzystwie grupy aktywistów FDJ. Uderza młodzież — również sekretarz ma niewiele więcej ponad 30 lat.

Kombinat LPG Feldsee specjalizuje się w produkcji roślin. Gospodaruje na ok. 3 tys. ha. 800 hektarów zajmują ziemniaki, 100 ha — buraki cukrowe. Reszta upraw to różnego rodzaju kultury doświadczalne i pastwiska. Zakład w Feldsee zajmuje się również hodowlą bydła mlecznego i wołownię. Prowadzą też tuź wieprzowy.

Feldsee zatrudnia ok. 340 — 350 pracowników. Nikt nie jest w stanie podać ścisłej liczby, gdyż niemal każdego dnia ulega ona zmianom.

— Robimy wszystko — twierdzi sekretarz — aby ludzie odczuli naszą troskę o nich. I nie jest to działanie na pokaz. Wychodzimy z założenia, że pracownik o którego się dba, będzie robił wszystko aby zwiększyć dochód spółdzielni. Temu celowi służą m.in. urlopy wypoczynkowe we własnych obiektach oraz cały system pomocy socjalnej. Pracujące u nas kobiety — podobnie jak w całym przemysle — mają dni wolne na domowe porządki. Płony zbóż zminionego lata wyniosły ponad 36 kwintalów z ha, zaś buraków cukrowych — ponad 450 kwintalów. Ze względu na uszko nie udało się wykonać planu produkcji ziemniaków — średni plon wyniósł zaledwie 110 kwintalów przy planowanym — 210 kwintalów. W związku z tym, po raz drugi w dwudziestowiecnej historii spółdzielni, nie wykonano również planu finansowego. Będą zmuszeni skorzystać z kredytu państwowego.

Sytuacja w przemyśle poprawiła się w warunkach klimatycznych. Służbę temu ma m.in. wdrażany na życie program nawadniania gruntów. Obecnie spółdzielnia w każdej chwili może objąć tym procesem ponad 1,3 tys. ha. Wykorzystuje się wodę pochodzącą z różnych oczyszczalni ścieków i wodociągów przemysłowych z Berlina. Prowadzą się prace, których sfinalizowanie umożliwiłoby nawadnianiem wszystkich, wymagających tego gruntów.

Pracujący przy produkcji roślinnej niewykwalfikowany robotnik może zarobić w miesiącu 600—800 marek. Pozostali — mniej więcej tak samo jak traktorysty czyli ok. 800—900 marek, a w okresie nasłonecznienia prac polowych nawet do 1,2 tys. marek. Mimo tak wysokich poborów — spółdzielnia odczuwa stały brak traktorzystów.

— A przecież — mówi Heide Bartel — warunki pracy u nas są bardzo dobre. Każdy pracownik ma prawo do prywatnej uprawy 0,25 ha działki. Użytkowane płony (wcale nie takie małe) może wykończyć dla siebie lub sprzedać na rynku. Ci, którzy z różnych przyczyn owej działki nie mają, otrzymują miesięcznie do poborów 60 marek tzw. rekompensaty. Posiadacze zwierząt inwentarskich mogą swobodnie zaopatrywać się w spółdzielni w paszę po obniżonych cenach. Do tych — z pozoru niewielkich — splachetków ziemi przywiązują się coraz większą uwagę. Okazało się, że są one... poważnym źródłem zaopatrzenia w poszukiwane tutaj mięso królicze i jaja.

Pracownicy spółdzielni nie mają kłopotów mieszkaniowych. Ma je natomiast sama spółdzielnia. Obecnie około 90 proc. pustych mieszkań zakładowych czeka na traktorystów. Niewielkie zainteresowanie tym zjawiskiem wynika głównie z jego uciążliwości w tym zakresie.

Administracja spółdzielni, to zaledwie 30 osób. Całe biuro mieści się w niewielkim, jednorodnym domu. Jest to rzeczwiście ilość zbyt mała jak na funkcjonujące — w ramach kombinatu — siedem zakładów produkcyjnych.

Feldsee zapatrzuje w ziemniaki jadalne cały Berlin. Zwiędzamy właśnie ich przetworzenie. Niewielki, zmodernizowany zakład — magazyn. Wysypujące się z obrotu podlegają dalszemu przerobowi i w postaci gęstej mazi transportowane są do silosów — a stąd — do wytwórni pasz. W oddzielnym pomieszczeniu, do pięciokilowych stasek, pakowane są — niczym pomarańcze — ziemniaki.

Podczas naszego pobytu w Feldsee nie zauważyliśmy ani jednego przypadku marnotrawstwa lub niegospodarności. Tu nie ma prawa się zmarnować. Nawet ziemniak, który spadnie z tasma, po chwili tam wraca. Może tu właśnie należy szukać tajemnicy owego cudu gospodarczego, jakiego dokonali NRD? W każdym razie — w tym coś musi być...

WAWRZYNIEC KŁOSIŃSKI

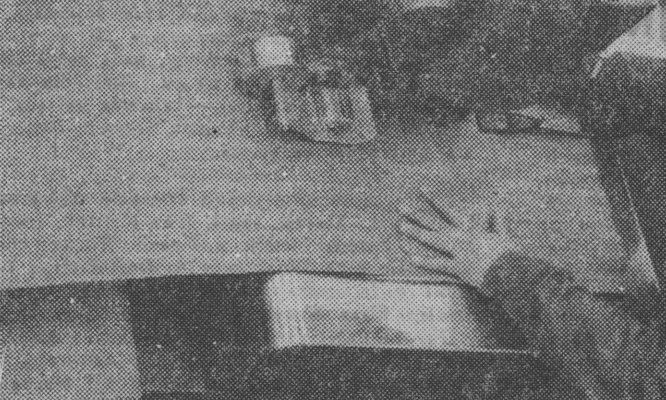
Ruszył gigant Czekamy na meble

Po wielu latach budowania i przetrwania terminów przekazania obiektu do użytku, w Suwałkach ruszył gigant — Fabryka Mebli. Ten ogromny i nowoczesny obiekt produkować będzie rocznie 36.500 kompletów meblowych, którymi można będzie umeblować ponad 10 tysięcy mieszkań typu M-4. Będą to meble skrzyniowe w macie szlachetnym, albo jak to nazywają fachowcy — w tzw. macie francuskiej.

Niestety, gigant został wyposażony w urządzenia i maszyny zakupione w krajach kapitalistycznych, a technologia produkcji oparta jest również na lakierach i klejach pochodzących z tych krajów. Należy sądzić, że w obecnej sytuacji gospodarczej fabryka będzie miała wiele kłopotów i z surowcami, i z częściami zamiennymi. Już w tej chwili wiadomo, że zapotrzebowanie na lakiery i kleje ma pokrycie zaledwie w 40 procentach.

W takiej sytuacji wydaje się być słuszną koncepcją dyrekcji suwalskiej fabryki, sugerująca uruchomienie giganta na jedną zmianę, tym bardziej, że dyrekcja ma ogromne kłopoty ze skompletowaniem załogi.

Tekst i fot. R. SIENKO

Minęły bezpowrotnie czasy, kiedy do rzadkości nie należał obraz zebrań z oczami pełnymi nadziei na „reszkę z pańskiego stołu”. Gros tej grupy stanowili ludzie kalecy, skazani na „zwykły chleb” nie ze świadomego wyboru, lecz z konieczności. Ułomność spowodowana wadą wrodzoną, wypadkiem przy pracy, czy innym zdarzeniem losowym, wykluczała ich partnerstwo nie tylko w kontaktach społecznych, ale — co najważniejsze — nie dawała najmniejszych szans na znalezienie pracy, a tym samym możliwości samodzielnego bytu.

Owszem — istniały różnego typu towarzystwa filantropijne. Ich działalność jednak nie zdawała w pełni egzaminu, gdyż po pierwsze — niewiele osób miało możliwość skorzystania z niej, a po drugie — zapewnienie ciepłej strawy, a nawet jakiegoś dachu nad głową nie rozwiązywały do końca sprawy. Takie życie bliższe było zwierzętom, niż ludziom. Aby nie stracić swego człowieczeństwa, musza czuć się potrzebni, przydatni w społeczeństwie. Z biegiem czasu wszelka działalność filantropijna zastąpiona została przez wyspecjalizowane organizacje społeczne i urzędy państwowe.

O tym, jak wywiązują się one ze swoich zadań, a także o problemach nurtujących dzisiaj młodzież niepełnosprawną, mówiono niedawno na posiedzeniu Komisji Problemów Młodzieżyowych RW PRON w Białymstoku. W trakcie spotkania poruszono sprawy socjalno-bytowe oraz oświatowo-wychowawcze. Przedstawicielka Wydziału Ha. du Urzędu Wojewódzkiego długo omawiała

Helena Witkowska i Bożena Gistler przy kompletowaniu szufladek.

Krystyna Pietrewicz spaja okleiny.

Wielki, nowoczesny zakład produkujący meble, który ma być jednym z największych w Polsce, w Suwałkach. W tle widać wieżę ciśnień.

Wielki, nowoczesny zakład produkujący meble, który ma być jednym z największych w Polsce, w Suwałkach. W tle widać wieżę ciśnień.

Wielki, nowoczesny zakład produkujący meble, który ma być jednym z największych w Polsce, w Suwałkach. W tle widać wieżę ciśnień.

Wiesław Bida i Józef Kossakowski przy montażu zestawu „Camerona”.

Wielki, nowoczesny zakład produkujący meble, który ma być jednym z największych w Polsce, w Suwałkach. W tle widać wieżę ciśnień.

Wielki, nowoczesny zakład produkujący meble, który ma być jednym z największych w Polsce, w Suwałkach. W tle widać wieżę ciśnień.

Wielki, nowoczesny zakład produkujący meble, który ma być jednym z największych w Polsce, w Suwałkach. W tle widać wieżę ciśnień.

Nie chodzi o filantropię

liów wojennych i wojskowych wcale nie usatysfakcjonowały młodych ludzi. Oczekiwali oni na konkretną odpowiedź, bo jak ma poradzić sobie dwudziestoparoletni człowiek z dysfunkcją narządu ruchu bez praktycznej wiedzy, czy też niewiedzy bez magnotofonu do odtwarzania chociażby treści książek.

Inny problem to zaopatrzenie w sprzęt ortopedyczny a zwłaszcza jego wykonanie. Jest on ciężki, nieestetyczny, zrobiony z wadliwych materiałów, a tłumaczenie, że w poradni Zaopatrzenia Ortopedycznego pracują niewielka garstka starszych ludzi, nie zmienia postać rzeczy.

O sposobach likwidowania barier architektonicznych wy-

powiedział się architekt miejski. Stwierdził, że kwestia ta powinna zająć się przede wszystkim mieszkańcy. Ponadto w interesie samych inwalidów leży zgłaszanie potrzeb budowy mieszkań o określonych parametrach. Jednakże nie chodzi tu o budowę specjalnie wydzielenych osiedli. Chyba nie trudno zauważyć, że w Białymstoku nie ma właściwie kina, do którego mogliby swobodnie wejść wózek inwalidzki, nie

ma sklepu z przeznaczonym do tego podjazdem. W jaki więc sposób realizowane jest gwarantowane uchwałą Sejmiku PRL z 16 września 1982 r. zapewnienie osobom kalekim pełnego uczestnictwa w życiu zawodowym i społecznym?

Z wypowiedzi osób reprezentujących organizacje i urzędy wynikało, że jest ona realizowana w pełni, czy jednak rzeczywistość? Dane sporządzone przez Kuratorium Oświaty i Wychowania są pełniej, jeśli w ogóle godzą się na przyjęcie osoby kalekiej oferującej niebyłoby atrakcyjnej stanowiska, a praca szczególnie dla młodzieży jest potrzebna choćby po to by zdobyć rentę, nie mówiąc już o jej walorach.

wane nauczanie. Obecnie działa 147 zespołów gimnastyki korekcyjnej. Jednakże już problemy kształcenia młodzieży upośledzonej w stopniu umiarkowanym traktuje się jakby marginalnie. Jedynie cztery szkoły skupiają 280 uczniów dotkniętych kaleczeń w tym stopniu.

Wojewódzka Poradnia Wychowawczo-Zawodowa dba aby młodzież niepełnosprawna, po uprzednio uzyskaniu zezwolenia komisji i zdaniem egzaminu, została przyjęta do odpowiednich szkół zawodowych.

Wydaje się, że cel spotkania nie w pełni został przez uczestników zrozumiany. Chodziło przecież o problemy młodzieży niepełnosprawnej i sposoby ich rozwiązywania, a nie zdawanie relacji z osiągnięć niektórych instytucji do tego powołanych.

A co na to sami inwalidzi? Nie jest ich winą, że na śmiało wypowiedź decydują dopiero w kuliach. Przede wszystkim domagają się realizacji konstytucyjnej zasady równości społecznej, a co za tym idzie, likwidacji podziału społeczeństwa na zdrowych i niepełnosprawnych. Idzie o tym żądanie dostosowania infrastruktury także do potrzeb inwalidów. Marzą oni aby przyszedł dzień, kiedy na prawdę otworzą się przed nimi drzwi do przedszkoli, szkół, instytucji. Realizacja tego marzenia to chyba najprostsza droga pomocy ludziom niepełnosprawnym w uzyskaniu statusu prawdziwego członka społeczeństwa, bo na współczucie i litość inwalidzi już dawno nie czekają.

ANNA KALINOWSKA

SKĄBE OGNIWA

Cląg dalszy ze str. 3

BLIŻSZA KOSZULA CIAŁU

Jakże często analizy przeprowadzane niezbędnie dokładne, byle szybkie, byle więcej towaru „wypchnąć” za fabryczną bramę i zarazem więcej zarobić, kończą się wynikami, które — mówiąc delikatnie — nie odzwierciedlają rzeczywistych cech produktów. Efektem tak rozumianego lojalności zakładowego laboranta wobec własnej dyirekcji są straty ponoszone przez całe społeczeństwo. Będąc w długim lafachu procesów uszlachetniających owoce rolniczego trudu kumulują się wadliwe działania każdego ogniw, a im dalej zawięzują niepełnowartościowy lub wręcz szkodliwy produkt, tym gorzej — więcej pracy pójdzie na marne, mniej żywności trafi na sklepowe półki, pojawiają się dodatkowe koszty.

Tylko w ubiegłym roku w białostockiej hurtowni spożywczej zareklamowano dostawy żywności z przemyłu oras z importu ogólnej wartości ponad trzydziestu milionów złotych.

JEST GORZEJ

— mówi kierownik sekcji odbioru jakościowego Przedsiębiorstwa Hurtu Spożywczej

czego, Jadwiga Górska. — Już od dwudziestu pięciu lat zajmuję się oceną tego, co hurtownia zakupuje w zakładach branży rolniczej. Obserwując poczynione w długim okresie, bez zbędnych emocji, wskazując, że upadła dobra tradycja dbałości o znak firmowy, o własną markę. A nam przybyło pracy! Dawniej zajmowaliśmy się drobiazgami; reklamowaliśmy wino w zakurzonych butelkach, zaś w minionym roku odrzuciliśmy min. piętnaście dostaw zarobaczywalej maki, wielokrotnie rezygnowaliśmy z zapleśniałych ziemioł, cuchnącego octu i brudnego makaronu. Dreszcze przechodzą po plecach, gdy pomyśle, ile w to włożono pieniędzy. Cóż, jesteśmy beztrosi, reklamujemy...

Co gorzej, producenci, bez szemrania odbierają kwestionowany towar, by... odprzedać go innym odbiorcom — ełchnych nie brakuje. Niektórzy potencjaci (np. warszawski „E. Wedel”) obarczają się, niczym panienki, z dobrych domów; po kilku reklamacjach, w ramach sankcji, najbardziej poszukiwane produkty omijają „niegrzeczny” konsumenta.

W innych branżach (np. w mięsarni) przetrwały wyrobów są nieopłacalne lub zgola niemożliwe. I chyba

dlatego, jak na dion, widać tam wszystkie zaniedbania. Na nie się zdają kary w stosunku do niesumieńczych pracowników.

— Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że same

KARY NICZEGO NIE ZAŁATWIA

Jeżeli jednocześnie nie zostaną podjęte inne działania — mówi naczelnik Wydziału Kontroli Handlu Artykułami Spożywczymi PIH Wacław Serwatko. — Będąc często niską jakością wynika ze świadomego skracania procesów technologicznych, zmagających z czasem, niedostatków materiałowych. Oczywiście wiele zależy od dobrej woli sumienia, rzetelności zawodowej pracowników, ale również widać następstwa niedoinwestowania całej branży przetwórstwa płodów rolnych. W minioniej dekadzie, jak wiadomo, postawiono na zupełnie inne cele, powstały opóźnienia.

Myszę, że pora tym się zająć, nim konsumenci na dobre rozboła żołądki. Wprawdzie ziemia czasem skąpi nam plonów, ale płatą część tego co daje po prostu marujemy.

ZBIGNIEW ŁUPIŃSKI

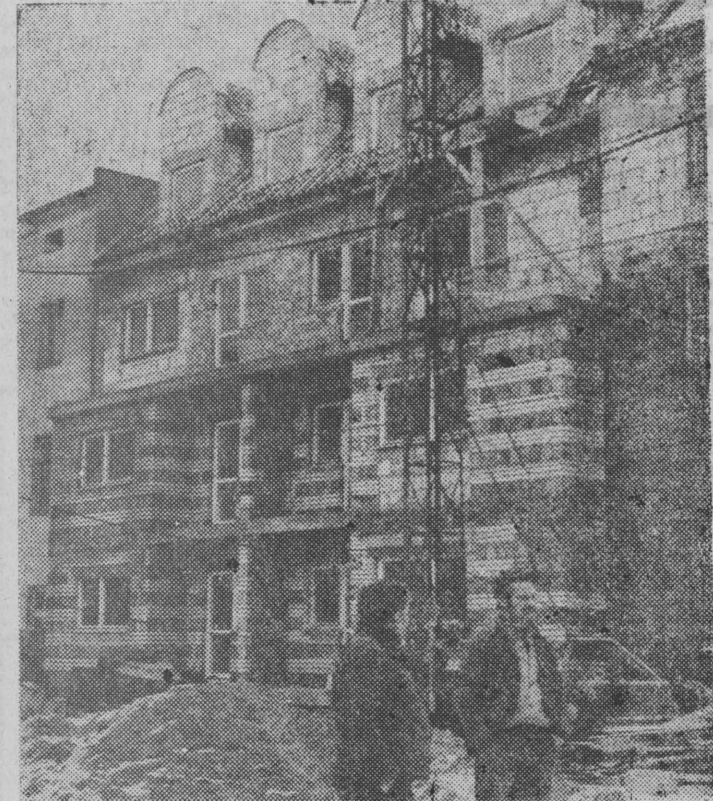
Zapisać w Pisz

Budownictwo wziąć sposobem

Potrzeby budowlane w całym regionie są olbrzymie. Wiele lat trwa okupowanie na własne lokum, a dotychczasowe rozwiązania dają tylko cząstkowe efekty. Niemniej jednak, jak się wydaje, innej drogi nie ma. Dopiero przy zainteresowaniu sprawą wszystkich, nie tylko przedsiębiorstw znajdujących się w rezerwie budownictwa, ale także władz terenowych i samych mieszkańców można problem rozwiązać. Nie ma tu zwłaszcza rola administracji terenowej, która w wielu przypadkach może stworzyć warunki sprzyjające budownictwu.

Tak dzieje się m.in. w Pisz w woj. suwalskim. W rozmowie z naczelnikiem miasta i gminy — mgr Józefem Skrodzikiem odnośnie wrażenia, że właśnie te drobne działania mają duży sens. Jest to — powiada — budownictwo w przemości — możliwe, ale systematyczne nazywanie małych koralików. I choćkolwiek do zamknięcia całego łańcuszka jeszcze daleko, to jednak jest wreszcie szansa na systematyczną poprawę sytuacji mieszkaniowej.

W Pisz powstaje obecnie kilka budynków m.in. przy ul. Wojska Polskiego i Lipowej; w czerwcu br. planowane jest rozpoczęcie wznoszenia kolejnego dużego bloku z 64 mieszkaniami. Spółdzielnia mieszkaniowa w przysiółku miesiacu powinna oddać do użytku budynek mieszkalny przy ul. Dworcowej i „Skiełki”.

Ten budynek, to „plomba” przy ul. Rybackiej w Pisz. Przed rozpoczęciem budowy nie zapomniano uzgodnić konserwatorów zabytów jej zewnętrznego kształtu. Chodzi o zachowanie walorów zabytów kowych ulicy.

Kto wylosował samochód?

30 stycznia br. w Oddziale Wojewódzkim NRP w Bydgoszczy zostało przeprowadzone losowanie premi w postaci samochodów osobowych na bony samochodowe PKO o wartości nominalnej 20 tys. zł. wystawione w województwach białostockim, bydgoskim, łódzkim, łowickim, olsztynskim, toruńskim i wrocławskim. W wyniku losowania w woj. białostockim premie przypadły posiadaczom następujących bonów samochodowych: BS 1.332 Fiat 125p 650, BS 2.364 Fiat 125p 650, BS 4.711 Fiat 125p, BS 6.655 Fiat 125p 650, BS 1.055.087 Fiat 125p 650, BS 1.058.187 Fiat 125p 650, BS 1.058.694 Fiat 125p 650, BS 1.060.586 Fiat 125p 650; w woj. łódzkim samochód Fiat 125p 650 wylosował właściciel bonu BS 9.134; w woj. łowickim premie wylosowali właściciele bonów o numerach: BS 10.309 Fiat 125p 650; BS 12.788 Fiat 125p i BS 897.332 Fiat 125p 650. Najbliższe losowanie premi w postaci samochodów osobowych odbędzie się 30 kwietnia br. (K)

Przyznać trzeba, że widoczne na zdjęciu auto rajdowe — Lada 1300 MTX — wyglądałoby bardzo bojowo. Przy samochodzie stojącym z lewej strony — Czesław Zadygowiec, z prawej — Jarosław Poznański.

Dwaj z krajowej szóstki

Rajdowe Łady w rękach białostoczian

W rajdowym sporcie samochodowym — do osiągnięcia dobrych wyników — potrzebnych jest kilka elementów wzajemnie uzupełniających się. Można być doskonałym taktikiem, bardzo zręcznym kierowcą, mieć najlepszego pilota i... przyjeżdżać na metę w drugiej dziesiątce, albo też — co się często zdarza — nie ukończyć imprezy. Wymienionym wyżej cechom powinien towarzyszyć dobry jakościowo sprzęt, po prostu — trzeba posiadać odpowiedni samochód.

Białostoccy zawodnicy — z różnych powodów — zawsze mieli z tym kłopoty. Mimo tego w kraju znane są wyniki osiągane przez J. Poznańskiego i Cz. Zadygowiec. Ci dwaj ludzie z olbrzymim uporem, z roku na rok, poprawiali swoje lokaty na listach wyników poszczególnych rajdów i klasyfikacji rocznych. Ich duże doświadczenie, wysoki umiejętności zostały docenione. Białostoczanie jako dwaj z sześciu zawodników w Polsce — dzięki staraniom Głównej Komisji Sportowej ZG PZM — otrzymali prawo zakupu auta przystosowanego do wysokiego wyczynu.

W końcu stycznia br. J. Poznański i Cz. Zadygowiec przyniesli do Warszawy LADY 1300 MTX. Dwa słowa na temat tych samochodów. Są to auta przygotowane przez zakłady Metalex w Czechosłowacji na bazie seryjnych Lada 1300. S. Importowany z ZSRR. Fundamentem silnika dwucylindrowego jest z dwóch podwozią gąsienicową Webersa. Zmieniony jest także cały układ odłotowy i wychodowy, wzmocniono także zawieszenie, czyniąc je bardziej twardym, dostosowanym do bardzo szybkiej jazdy po wyboistych nawierzchniach.

Prapremiera w Teatrze Lalek Ale będzie bajka...

W Białostockim Teatrze Lalek, w piątek, 10 lutego br. o godz. 17, będziemy mogli obejrzeć nową prapremierową przedstawienie pt. „Pan Fajnał”. Autorem i zarazem realizatorem spektaklu jest Wojciech Szlachowski, student III roku białostockiego Wydziału Reżyserii Teatru Lalek. Realizację scenicznej wersji utworu — jak wyznał — traktuje jako warsztat reżyserski i pierwszą próbkę zamierza związać z tym.

„Pan Fajnał” jest sztuką dla dzieci (o tym, w jakim wieku — powiedział autor — zdecydowanie przedstawienie prapremierowe, pozabawia ją przedkolejnymi przesłankami dydaktycznymi. Reżyser proponuje swoim widzom zabawę w świat podopiecz-

Wnętrze samochodu wyposażone jest w specjalną klatkę — palaki przeciwkopasowe, natomiast siedzenia kierowcy i pilota to są klasyczne „kubelki” bardzo wygodne i bezpieczne. Jeśli chodzi o wyposażenie pomocne pilotowi, w Ładzie jest — zamontowany w zakładach MTX — Triumfster Haldy. Jest to urządzenie do precyzyjnego zliczania odległości w trakcie rajdów. Zgodnie z przepisami, tylne siedzenia są wyłączone. Ma to być zaletą, że czynniki samochodów cięższych, a powstałe miejsce można wykorzystać do innych celów.

Między innymi jeździć tymi autami i potwierdzić dobrą opinię o ich walorach — to rzeczwiście jedzie! Co więcej, nie oznacza, że są to auta gotowe do startu w rajdzie. Zdaniem ich posiadaczy — równo jedno, jak i drugie wymaga jeszcze sporo pracy, aby było rzeczywiście sprawne i niezawodne. Wymagają przekonania w autach tej klasy — są to przecież wozy mogące startować według obowiązującej w 1980 roku klasyfikacji w grupie „B” — powinna być pięcioprzekładowa skrzynia biegów i zmniejszone przełożenia w tylnym moście, a nawet zmieniony cały tylny most.

Warto dodać, iż w komplecie wyposażenia tych samo-

kowany nie tylko ograniczonej gize fantazji. Na scenie dzieje się same niedorzeczności: dwudziesta piąta błaż, maszyna z Teatru w Radochowie Okularach (taka grająca video-sztuka) strzela nie spodziankami, nie wiadomo skąd pojawia się Workowice (stworzenia wywodzące się z historii Halli od Mupsetów) i Gledziol, Baba Jędra (Maltorata Półna), ugnia się na rowerze za Tanatorem (Piotr Damiętowski) — zabawa personą rodem ze słapstickowej komedii. Słowem: świat stał postawiony na głowie.

Nie wymienione dotąd postacie odwarzała i animowała: Marek Janik (raz Kwitek, innym znowu razem jeden z trzech Workowców), pozostałe dwa Workowce to Dezideriusz Galecki (przeobrażający się gdy trzeba w Gledziola), Eliza Krasińska (ponadto Ciudubabka i Duperełka) i przede wszystkim Andrzej Bęza-Zaborski (Pan Fajnał). Autorem operacji muzycznej spektaklu jest Grzegorz Dąbkowski. Mimo, że widziałam tylko próbę sztuki, polecam „Pana Fajnała” po prostu za przegapić. (olp)

Masońskie tajemnice „Łoży P-2” (III)

Ślady ucieczki wielkiego mistrza masonskiej „Łoży P-2” urwały się w Monte Carlo. Sama ucieczka wprowadziła nowe komplikacje do śledztwa. Oweczesny minister spraw wewnętrznych Scalfaro oświadczył, że ucieczka Licio Gelli’go z więzienia Champ Dollon stwarza większe niebezpieczeństwo, niż obecność na wolności któregośkolwiek z najgroźniejszych terrorystów. We Włoszech zapowiedziano oficjalnie, że ucieczka w niczym nie powstrzyma „intensywnego” śledztwa w sprawie „Łoży P-2”, choć dotychczasowe doświadczenia nie stwarzają podstaw do optymizmu w tej kwestii.

Tymczasem masoneria nie zaspiała gruszek w pole. Już 16 sierpnia syn zbiegłego wielkiego mistrza, Rafaelo Gelli zwołał do Monte Carlo 15 wpływowych przedstawicieli organizacji masonskich z różnych krajów zachodnioeuropejskich. W wyniku tego spotkania w trzy dni później została powołana nowa organizacja masonska — „Wielki Orient na emigracji”. Był to wyraz solidarności międzynarodowej masonerii z organizacją Gelli’go, a zarazem ostrzeżenie wobec wielkiego mistrza włoskiej „Łoży „Wielki Orient” (koordynator — działacz masonski w kraju), Armando Corony, który zapowiedział, że gotów jest „wymazać czarną kartę Łoży P-2 z historii masonerii włoskiej”.

Tymczasem Gelli nadal nie dawał znać o sobie. Cóż, może sobie bez trudu pozwolić

na „niewidzialność”. Jego majątek oblicza się na co najmniej 500 mln dolarów. Składa się na to akcje przedsiębiorstw z całego świata, sumy zdeponowane na jego imię w różnych bankach, kolekcje przedmiotów sztuki w rezydencjach na terenie różnych krajów europejskich, luksusowe wille, zamki i kamienie, wreszcie firmy handlowe, brawa, narkotyki, złoto i kosztowności.

Raz tylko zdawało się, że istnieje szansa na odnalezienie wielkiego mistrza. Brazylijska policja poinformowała policję włoską, że w towarzystwie adwokata Um-

berta Ortolanego (który świadczył usługi prawne również Gelli’emu), przybył do Brazylii, widziano w São Paulo, a potem w okolicach Porto Allegre człowieka, którym może być wielki mistrz „Łoży P-2”. Zapomni jednak z Rzymu nadeszło oficjalne żądanie i zatrzyma-

zycie w pobliżu stolicy Montevideo. Jego najbliższym pomocnikiem pozostał nadal adwokat Umberto Ortolano, który co trzy tygodnie przybywał do Genewy dla kierowania szwajcarską filią „Banko Financiero Sodemercato”. We Włoszech tymczasem nie ma prawie dnia, by w jakiś inny sposób nie dawał o sobie znać reperkusje całej afery wokół masonskiej „Łoży P-2”. Właśnie ostatni redaktor naczelnego mediolańskiego dziennika „Corriere della Sera” został skazany (z zawieszaniem) za to, że — pomówiony przez jednego z deputowanych socjalistycznych o to, iż protekcji wielkiego mistrza Licio Gelli-

Fachowcy-rolnikom

niepłodności bydła

Ostatnio, coraz bardziej niepokoi stan rozrodu bydła, a szczególnie niepłodności krów i jalości. Jest ona spowodowana wieloma czynnikami. Do najważniejszych należą: zaburzenia genetyczne, nieprawidłowości w utrzymaniu i żywieniu zwierząt oraz błędy, wynikające z organizacji rozrodu.

Czynnikami dziedzicznymi stanowią około 25 proc. przyczyn niepłodności krów, a z nich najczęściej: niedorozwój układu rozrodczego oraz zaburzenia czynnościowe, ujawniające się przy złych warunkach utrzymania. Toteż, chcąc je ograniczyć, rolnicy do produkcji materiału hodowlanego z własnego stadu powinni wybierać krowy o dobrej i ustabilizowanej wydajności, długowieczności i płodności, a ponadto konsekwentnie i wcześnie brakować ze stada podstawowego nie latujące się sztuki. Ponadto bezwzględnie trzeba eliminować z hodowli ciętla pochodzące od matek, u których stwierdzono niawroty torbieli jajników lub innych chorób układu rozrodczego.

Często obserwuje się, iż utrzymanie bydła w złych warunkach zootechnicznych, w których jak wynika z badań, zwiększa się liczba przypadków wczesnego obumierania zarodków u krow, a ponadto zmniejsza się zdolność do ich zapłodnienia. Wszelkie nieprawidłowości w żywieniu, w pierwszej kolejności oddziałują na układ rozrodczy. Dla przykładu, przy karmieniu

rolnicy — hodowcy nie powinni „zwalczać” inseminacji, lecz powinni domagać się sprawnego i skutecznego przeprowadzenia zabiegu w swoich gospodarstwach.

mgr inż. PAWEŁ GĄSIÓREK WOPR Białystok

Kopia berła królowej Jadwigi

Zgodnie z wieloletnią tradycją berłem rektorskim Uniwersytetu Jagiellońskiego nie wolno opuszczać Krakowa, są one tak cenne, że coraz rzadziej używa się ich publicznie, nawet przy największych świętach uczelni. Uniwersyteckie muzeum zaleca krakowskiemu rzemieślnikowi — brązownikowi Józefowi Uruszkowi sporządzenie wiernych kopii insygniów rektorskiej władzy. Mistrz brązownik zakończył właśnie prace nad kopią najcenniejszego z nich — berła królowej Jadwigi, pochodzącego najprawdopodobniej z r. 1359, a datowanego najpóźniej na r. 1407. Arcydzieło sztuki gotyckiej, cudem uratowane w czasie okupacji hitlerowskiej jest najstarszym zachowanym berłem uniwersyteckim na świecie. Obecnie powstała kopia drugiego insygniów berła — figurowanego uczelni przy królowej Jadwizie — brązownikowi Jagiellończykowi, a będącego dziełem krakowskiego złotnika Marcina (PAP)

Ciekawe

DZENTELMEN W BANKU

W Bostonie grasuje nieuchwytny młody człowiek, który dokonał już wielu kradzieży w bankach. Pojawia się zażwazę w innym kapeluszu, nasunięciu głęboko na oczy i po ukazaniu kasjerowi kartki z żądaniem wydania pieniędzy, ulatnia się, zabierając z sobą łup. Nietypowy złodziej zadowala się za każdym razem sumą 2.500 dolarów. Od 1982 r. zagarnął ogółem 50 tys. dolarów.

KARIERA VIDEO-KASET

Video-kasety robią na świecie ogromną karierę. Miliony ludzi mogą przebywać ze swoimi ulubionymi filmami, spektaklami teatralnymi oraz aktorami. Zwiększa wielkim powodze-

TELEFONY SATELITARNE

W RFN zainstalowane zostały w 1981 r. pierwsze telefony podłączone do systemu satelitarne, obejmujące 20 stacji nadziemne. Konstrukcja nowych telefonów zajmuje się koncern Siemens.

FILM O PIERWSZEJ AMERYKAŃSKIEJ KOSMONAUTCE

„Znana aktorka amerykańska filmu nagrodzonego w Cannes. Jak pisze prasa francuska, nawet mała Tunesja kupuje w dużych ilościach kasety video-filmów: japońskie „Fury” Oshimiego, „Macao” von Sternberga, „Z-

(PAP)

Nikt nikomu nic nie winien

W Argentynie przeszła w ręce cywilnego rządu, a byłych wojskowych prezydentów podlega się do odpowiedzialności sądowej, takie konsekwencje nie zapewniali, odpowiednich warunków do pobytu i działania w tym kraju. Ostatnie wiadomości wskazują, że w końcu Licio Gelli usadowił się w Urugwaju, gdzie posiada luksusową rezydencję w pobliżu stolicy Montevideo. Jego najbliższym pomocnikiem pozostał nadal adwokat Umberto Ortolano, który co trzy tygodnie przybywał do Genewy dla kierowania szwajcarską filią „Banko Financiero Sodemercato”. We Włoszech tymczasem nie ma prawie dnia, by w jakiś inny sposób nie dawał o sobie znać reperkusje całej afery wokół masonskiej „Łoży P-2”. Właśnie ostatni redaktor naczelnego mediolańskiego dziennika „Corriere della Sera” został skazany (z zawieszaniem) za to, że — pomówiony przez jednego z deputowanych socjalistycznych o to, iż protekcji wielkiego mistrza Licio Gelli-

P-2”, znajduje się nawet sam premier, przywódca socjalistów Bettino Craxi. Nie był on członkiem wolno masonskiej łoży, jednakże przed kilkoma laty otrzymał z konty Licio Gelli’go w „Union des Banques Suisses” sumę 3,5 mln dolarów na przebranie kampanii wyborczej partii socjalistycznej.

Śledztwo w sprawie głośnego przenikania masonskiej „Łoży P-2” do aparatu władzy we Włoszech trwa. Coraz mniejsze są jednak szanse na to, by przyniosło jakieś istotne ustalenia, skoro wielki mistrz zniknął z pochwytym „politycznym” trzęsieniem ziemi, w wyniku którego upadł rząd premiera Forlaniego znowu wszystko wróciło do normy, tej specyficznej „włoskiej normy”, zakładającej istnienie różnego rodzaju mafijnych ugrupowań, które z nim nie bardziej głębokiej konspiracji, sterują rozstawieniem figur na politycznej scenie. Tyle tylko, że protest Szwajcarii przeciwko włoskim tajnym służbom w Genewie może doprowadzić do oklepania ich orawidwie niepoohamowanego działania w ostatnich latach.

Natomiast wielki mistrz Licio Gelli pozostaje nadal poza zasięgiem sprawiedliwości.

STANISŁAW KISIECKI

